

TÁRCA.

LUKINICH IMRE.

A Magyar Nemzeti Múzeum Országos Széchényi Könyvtárának igazgatója, dr. LUKINICH Imre, a Kormányzó Úr Ő Főméltóságának 1929 jan. 24-ikén kelt magas kéziratával a budapesti Pázmány Péter Tudomány Egyetem rendes tanárává neveztetvén ki, oly célból, hogy teljesen az új tudós nemzedék nevelésének szentelhesse minden idejét, a könyvtári igazgatói állása alól való felmentését kérte, minek folytán a vallás- és közoktatásügyi m. k. miniszter úr Ő Nagyméltósága részére a felmentvényt megadni kegyes volt.

A könyvtár élére LUKINICH Imre 1924 febr. 4-ikén neveztetett ki, amely időtől fogva, a rendkívül súlyos gazdasági viszonyok közepette, teljes odaadással dolgozott a gondjaira bízott intézmény fejlesztésén. Az ő igazgatósága alatt a levéltári osztálynak az Országos Levéltár épületébe való elhelyezésével, s az így nyert helyiségeknek könyvtári célokra történt adaptálásával indult meg fokozott mértékben a könyvtár újjászervezése, amely munkának első fázisa, az e célra általa a közoktatásügyi minisztériumtól kieszközölt külön javadalom felhasználásával le is bonyolítottatott. A könyvtár belső életének vezetésén kívül nagy figyelmet fordított a tisztviselői kar tudományos munkálkodására is s a hazai könyvtárügy, nyomdászat, könyvkereskedelem, kiadói tevékenység, bibliofília stb. nagy területét a tisztviselői kar és külső szakemberek bevonásával rendszeresen feldolgoztatni kívánta. E tárgyban több megbeszélést folytatott s a munkálatok megindultak. A tervbe vett kiadványsorozatból, amelynek *Az Orsz. Széchényi Könyvtár Tudományos Kiadványai* címet adta, 1928-ban jelent meg az I. kötet HOFFMANN Edith tollából: *A Nemzeti Múzeum Széchényi Könyvtárának illuminált kéziratai-ról. A Régi pesti könyvkereskedőkről* szóló II-ik kötet, mely GÁRDONYI Albert munkája, sajtó alá került.

Az az élénk kapcsolat, amelyet LUKINICH Imre igazgatói tevékenysége mellett a hazai és külföldi tudományos világgal állandóan fenntar-

tott, eredményezte, hogy a pécsi Erzsébet tudomány egyetem a nyilvános rendes tanári címmel tisztelte meg, a Varsóban székelő Keleteurópai történelmi bizottság pedig elnökévé választotta.

Míg a Könyvtár volt igazgatójának távozásával nagyérdemű vezetőjét veszítette el, addig a tisztviselői kar a melegszívű, munkatársai gondjával, bajával együttérző, igyekezeteiket mindenképen előmozdító barátot, aki a szó legnemesebb értelmében primus inter pares volt, fogja nélkülözni. De e veszteség csak látszólagos, mert a tudományos életben való további baráti érintkezést és együttérzést LUKINICH Imrének az egyetemi katedrára való távozása bizonyára nem fogja megszakítani.

ISOZ KÁLMÁN.